

[Niels Helveg Petersen.]

Endelig forstod jeg på hr. Christophersen, at hele baggrunden og tankegangen bag hans ændringsforslag var, at det skulle gå på alle fremtidige situationer. Jeg synes, vi skulle lade være med at tage forskud på sorgerne. Jeg synes, vi skulle nære håb om, at dette dog for pokker er sidste gang, vi ser den form for aktioner. Og hvis vi lader være med at tage sorgerne på forskud og ligesom foruddiskontere fåbelighederne, så kunne det jo være, at de udeblev.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg skal kun sige, at hr. Niels Helveg Petersens meget morsomme beskrivelse af den flertalskonstellation, der måske kunne dukke op, kun viser én ting, hr. Niels Helveg Petersen, nemlig at det dagsordensforslag, som hr. Niels Helveg Petersen har været med til at fremsætte, ud fra ethvert politisk såvel som ideologisk synspunkt er fuldkommen indholdsløst og interesseløst.

Tyroll (VS):

I første omgang fik vi nogle udtalelser fra hr. Auken, som jeg måske nok synes kan skulle tage og overveje lidt nærmere. Hr. Auken sagde, at de steder i verden, hvor arbejderbevægelsen tvinges til at tage disse direkte aktionsformer i brug, er det altid udtryk for bevægelsens svaghed, dens afmagt, dens desperation, det er aldrig udtryk for styrke. Sådanne aktionsformer afspejler altid lave organisationsprocenter, intet overenskomsts system osv., alle de ting, vi heldigvis ikke har her i landet.

Jeg ved ikke, om det med, at vi heldigvis ikke har det her i landet, går på overenskomtsystemet, for det er selvfølgelig ved at være ret kraftigt afskaffet fra socialdemokratiets side og fra de øvrige augustforligspartiets side. Man må nok sige, at når det drejer sig om styrken, så er det også ved at være tilfældet. Ligesom man på det nærmeste har afskaffet overenskomtsystemet, så er det også et udtryk for, at man har set den svaghed, man er i færd med at etablere i fagbevægelsen fra socialdemokratiets side. Når man imødegår forskellige aktionsformer, som har været hævdundne, så er det selvfølgelig et udtryk for, at man vil sætte sig til modværge over for den tandløshed, man er ved at etablere i fagbevægelsen. Det gør man ved netop at gå i aktion, ved netop at fastholde mulighederne for lønglidning osv., som

man fra socialdemokratiets side er i færd med at nedgøre.

Jeg ved godt, at der ikke med det seneste overenskomstindgreb direkte er lagt op til, at man nu har fået sat det endelige stop for lønglidning, der skal et indgreb mere til, men vi har også forudset, hvordan og hvorledes det vil komme, når i givet fald lønglidningen kommer godt i gang igen.

Det, at disse aktionsformer bliver taget i anvendelse, er selvfølgelig udtryk for, at man ikke mener, at interesserne bliver varetaget af den socialdemokratiske top i fagbevægelsen. Derfor er man nødt til at gå i aktion selv. Derfor er man nødt til at forsvare sig på de enkelte arbejdspladser.

Dernæst vil jeg godt sige, at det selvfølgelig også er udtryk for en svækkelse af fagbevægelsen, når man er så følgagtig fra socialdemokratiets side over for de borgerliges fremturen i forbindelse med kampen på Berlingske Tidende. Jeg vil igen spørge: hvad er det, man vil undersøge? Hvad er det, man sigter efter? Hvilke sigtelser sigter man efter i det undersøgelsesarbejde, som man har sat politiet i gang med at udføre?

Jeg har også spurgt herfra: hvad er det, man vil med den politiundersøgelse? Hvad er det, man har skullet indhente i dommervagten? Er det ransagningskendelser? Imod hvem i givet fald? Jeg har citeret, at justitsminister Orla Møller har udtalt, at han ikke fandt en sådan angivelse af navnene på dem, der har gennemført noget strejkebryderarbejde, strafbar og ulovlig osv. Hvad er det så, man efterstræber med disse undersøgelser? Hvad er det, man i virkeligheden har lagt op til med det dagsordensforslag, man vedtog sidst her i salen, hvor det på forhånd var fastslået, at der var ulovligheder i forbindelse med BT-konflikten? Hvad er det, man går efter?

Vi har heller ikke fået noget svar på disse spørgsmål i denne omgang. Vi har prøvet at få et svar fra justitsministeren på det i arbejdsmarkedsudvalget, men heller ikke statsministeren ville fortælle noget om, hvad det er for nogle metoder, man er ved at tage i anvendelse i forbindelse med undersøgelsesarbejdet over for de arbejdskampe, der foregår.

Vi er meget interesseret i at få dette at vide, ligesom vi også er interesseret i snart at se de politirapporter, som vi har fået lovning på, men som vi stadig væk ikke har modtaget i for-